

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 April 1874, kl. 6 e.

Betänkande, angående Tullbevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet till behandling förhaft såväl Kongl. Maj:ts nådiga proposition (N:o 38) angående vissa lättnader vid tullbehandling af varor, som användas till proviantering af fartyg i Öresund, som de till Utskottet hänvisade motioner, hvilka afse ändringar i nu gällande föreskrifter rörande tullbevillningens utgörande, och i sammanhang dermed verkställt granskning af tulltaxan i öfrigt, får Utskottet nu, jemlikt 40 § Riksdags-ordningen, afgifva betänkande rörande förenämnda bevillning. de vid Utskottet, på sätt hittills varit vanligt, ansett sig böra i allmänhet följa nu gällande tulltaxas alfabetiska uppställning.

Uti afgifven motion (N:o 123) har Herr *Hammarberg P.*, i sammanhang med väckt förslag om förhöjning i tillverkningsafgiften å bränvin, yrkat en motsvarande förhöjning i tullen å importerade främmande spirituösa varor; och kommer Utskottet framdeles, sedan Riksdagen fattat beslut om beskattningen af den inhemska bränvinstillverkningen, att i anledning af förberörda motion afgifva särskildt yttrande rörande tullsatserna å *ather* och *ather spirituosus* äfvensom å *bränvin* och *sprit*, hvilket Utskottet

Aether och
Aether Spiritu-
osus, Bränvin
och Sprit.

I:o.

skolat för Riksdagen anmäla.

Likaledes och då i sammanhang med nyssberörda förslag om höjande af bränvinstillverkningsafgiften motionären ifrågasatt dels upphäfvande af tullen å artikeln *Gryn* dels nedsättning i tullsatserna å *Kaffe* och *Socker*, får Utskottet hemställa:

Gryn, Kaffe
Socker.

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 5 Saml. 1 Afd. 5 Häft.

2:o.

att frågan om tullbestämmelserna i afseende å gryn, kaffe och socker jemväl må uppskjutas, till dess Riksdagen fattat beslut om bränvinstillverkningsafgiftens belopp.

I nuvarande tulltaxa finnes stadgadt:

”Böcker:

på främmande språk tryckta; lexika, deri något främmande språk ingår; samt not- och ritböcker ..... Fria;
 på svenska språket tryckta biblar, gifna till Svenska bibelsällskapet ..... Fria;
 från utrikes ort återkommande, i Sverige tryckta, då de reklameras af författaren eller förläggaren, eller då två besigtningmän, af hvilka minst den ene bör vara boktryckare, intyga att böckerna äro i Sverige tryckta ..... Fria;
 på svenska språket i Finland tryckta och af finske undersåtar författade ..... Fria;
 andra, på svenska språket författade ..... 1 skålp. 15 öre;
 med inbundet rent eller linieradt papper, draga lika tull som papperet med tillägg af 20 procent;
 med upphöjda bokstäfver till begagnande för blinda ..... Fria.”

Sedan inom Utskottet fråga uppstått om borttagande af den tull utaf 15 öre pr skålpund, hvarmed enligt omförmälda stadgande, en del på svenska språket författade böcker vid införsel från utrikes ort äro belagde, som ock af den tullsats, som nu i allmänhet är lagd å oinfattade kopparstick, estamper och dylika arbeten, äfvensom huruvida ej i sammanhang härmed tullindring borde ega rum för åtskilliga för boktryckerier och litografiska anstalter samt för bokförlagsindustrien nödiga införselartiklar, ansåg Utskottet sig böra härom inhemta yttrande af sakkunnige män; Och har Utskottet i sådant hänseende från de utaf Svenska bokförläggareföreningen utsedda delegerade äfvensom från Boktryckerisocietetens ordförande fått emottaga ett under den 5 sistlidne Mars afgifvet memorial, hvilket Utskottet bifogar detta betänkande.

På sätt nämnda memorial utvisar, hafva bemälde sakkunnige män uttalat sig för afskaffande af ofvanberörda tull å de på svenska språket tryckta, ännu tullpligtiga böcker. Till de skäl, som härför blifvit i memorialet anförda, anser Utskottet böra läggas den omständigheten, att endast en högst obetydlig inkomst genom denna tullbeskattning beredes staten, enär ifrågavarande inkomst endast uppgick år 1870 till 227 R:dr 55 öre, år 1871 till 302 R:dr 25 öre och år 1872 till 301 R:dr 50 öre.

Den af merbemälde sakkunnige jemväl uttryckta åsigt, att artikeln ”boktryck” borde med tryckta böcker sammanställas, har Utskottet jemväl velat biträda, såsom fullt lämplig.

Utskottet hemställer fördenskull:

3:o.

att, i stället för de nuvarande bestämmelserna angående böcker och boktryck, må i tulltaxan införas ett så lydande stadgande:

Böcker:

tryckta, äfvensom Boktryck ..... Fria.
 med inbundet rent eller linieradt papper draga lika tull
 som papperet med tillägg af 20 procent;
 med upphöjda bokstäfver till begagnande för blinda Fria.

Enligt nu gällande tulltaxa äro *Kopparstick, Estamper, Stålstick, Litografiska* och *Fotografiska arbeten* samt *Träsnitt*, som tillhöra utrikes tryckta verk, från tull fria, hvaremot »andra slag, oinfattade» äro belagda med en tull af 8 öre pr skålpund.

Kopparstick
 Estamper,
 Stålstick, Li-
 tografiska och
 Fotografiska ar-
 beten samt
 Träsnitt.

Tullinkomsten af de enligt nämnda stadgande tullpligtiga artiklar utgjorde år 1870 1,863 riksdaler 4 öre, år 1871 3,010 R:dr 16 öre och år 1872 4,432 R:dr 16 öre.

Då denna inkomst ej är af någon större betydighet och då Utskottet äfven i afseende å berörde tullsats delar de åsigter, som i förenämnda, Utskottets betänkande vidfogade memorial finnas uttalade, anser Utskottet sig böra, jemväl med den i memorialet tillstyrkta förändring af sjelfva titlarne i rubriken, hemställa,

4:o.

att ifrågavarande stadgande måtte erhålla följande lydelse:
 Kopparsticks-, Stålsticks- och Träsnittsaftryck, Litografiska och
 Fotografiska arbeten, oinfattade ..... Fria.

tulltaxan är stadgad:

»Bokstafsstämplar samt Boktryck och Stilar ..... 1 skålp. 10 öre.
 förslitna och obrukbara eller s. k. *Stilskrot* ..... Fria.»
 »Bok- och Koppartrycksvärta ..... 1 skålp. 3 öre.»

Bokstafstämp-
 lar, Stilar och
 Stilskrot samt
 Bok- och Kop-
 partrycksvärta.

Då Utskottet, såsom förut är nämndt, funnit sig böra tillstyrka fullständig tullfrihet i afseende å så väl tryckta böcker och boktryck som koppar- och stålsticksafttryck med flera dylika arbeten, anser Utskottet rättvisan fordra, att de enligt nu ifrågavarande stadgande tullbelagda artiklar jemväl från tullafgift befrias.

Tullinkomsten för »bokstafsstämplar samt boktryck och stilar» utgjorde år 1870 1,532 R:dr 10 öre, år 1871 3,125 R:dr 60 öre och år 1872 2,415 R:dr

30 öre. För »bok- och koppartrycksvärtar» uppgick tullen år 1870 till 1,307 R:dr 52 öre, år 1871 till 1,701 R:dr 27 öre, och år 1872 till 1,634 R:dr 58 öre. Inkomsten genom berörda tullsatsar är sålunda för statskassan utan nämnvärd betydelse.

Under instämmande i öfrigt uti det, som i förutnämnda, vid detta betänkande fogade memorial finnes anfördt rörande ifrågavarande stadganden, har dock Utskottet trots sig ej böra i afseende å tryckfärg tillstyrka vidsträcktare tullfrihet, än som för närvarande i allmänhet tillkommer färger och färgningsämnen.

Utskottet hemställer sålunda:

5:o.

att ifrågavarande stadgande måtte erhålla följande förändrade lydelse:

- a) Bokstafsstämplar, Boktrycksstilar, Clichéer, Stereotyper, Elektrotyper, Träsnittsstockar, Plåtar, etsade eller graverade för tryck, äfvensom s. k. Stilskrot ..... Fria;
- b) Bok-, Sten- och Koppartrycksfärg förtullas lika med färger och färgningsämnen.

Hudar och
Skinn.

Inom Andra Kammaren har Herr *Jöns Andersson* (i motion N:o 45) föreslagit, att nu gällande införseltull å *oberedda Fårskinn* måtte upphävas, och sådana skinn i likhet med dem af get, rön, skäl, elg, hjort, känguru, rådjur och hare blifva från tull fria, till stöd hvarför han andragit, att enligt nu gällande stadganden oberedda ulliga fårskinn draga en tull af 20 öre pr skålpund, hvaremot, om ullen före införseln skiljes från skinnets, hvardera varan kan tullfritt införas; att i följd deraf beredning af främmande fårskinn inom landet är omöjlig, helst ofvanberörda tullsats ej står i lämpligt förhållande till den af 10 öre för alunerade fårskinn, hvadan ock införseln af beredda sådana skinn vore högst betydlig; att införande af kala fårskinn möter svårigheter dels i anseende till deras sällsynthet och i förhållande till ulliga skinn alltför höga pris, dels ock vid tullbehandlingen, samt att oberedda fårskinn, om man undantager krimiska samt persiska och astrakan- eller s. k. kalmuckskinn, ej vore att till pelsverk hänföra.

Efter de upplysningar, Utskottet i anledning häraf förskaffat sig, har Utskottet ej kunnat undgå att, i likhet med motionären, finna det ifrågavarande tullsatts å oberedda fårskinn verkar i viss mån tryckande på den inhemska industrien. Utländska fårskinn införas nemligen hufvudsakligen i akt och mening att beredas till sämskskinn och dylikt. Vid denna beredning bortgår naturligen en ganska betydlig del af den vikt, de oberedda skinnen haft, och då tullen beräknas efter vikt, ställer den sig i

betydligt ökad mån högre för de oberedda än för de beredda skinnen, och detta förhållande kan icke annat än menligt inverka på beredningsindustrien.

Utskottet anser sålunda borttagande af tullsatsen å vanliga oberedda fårskinn böra medgifvas, men då ett tillstyrkande af motionärens förslag, så som det blifvit af honom framställt, jemväl skulle innebära befrielse från tullen å grå Krimiska samt äkta Kalmucksskinn, hvartill Utskottet åter ej funnit något skäl vara för handen, då sistnämnda slags fårskinn torde uteslutande till pelsverk användas, har Utskottet ansett sig böra för dem bibehålla nu gällande stadganden.

Att den nu ifrågasatta tullfrihet för oberedda fårskinn, om den medgifves, jemväl betingar nedsättning i tullsatsen å beredda skinn af samma slag, torde lätteligen inses.

På grund af hvad sålunda är anfördt, får Utskottet hemställa:

6:o.

- a) att tullen å oberedda fårskinn, med undantag af grå Krimiska och äkta Kalmucksskinn, måtte borttagas, och
- b) att tullen å beredda sådana skinn, med nyss anförda undantag, måtte nedsättas till 10 öre pr skålpund, allt på sätt bilagda tulltaxeförslag innehåller.

I sammanhang med framställt förslag om tullfrihet för »maskinerier, redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade» hade Bevillnings-Utskottet vid förlidet års riksdag jemväl hemställt, att andra momentet under den i tulltaxan befintliga hufvudrubriken »Instrumenter» skulle erhålla följande förändrade lydelse: »handtverks; tullbehandlas såsom maskinerier, redskap och verktyg, ej specificerade», och sålunda dessa instrumenter jemväl komma att åtnjuta tullfrihet. Vid behandlingen inom Riksdagen af sistnämnda hemställan, blef densamma af båda Kamrarne till Utskottet återförvisad på grund af då gjorda yrkanden, att den sålunda för handtverks-instrumenter ifrågasatta tullfrihet måtte utsträckas till alla slag instrumenter, som för näringarnes behof vore erforderliga.* Hufvudsakligen ur formel synpunkt ansåg sig dock Utskottet förhindradt att biträda berörda yrkande, och Riksdagens beslut blef affattadt i öfverensstämmelse med Utskottets härofvän först omförmälda förslag.

Instrumenter.

Med afseende å hvad sålunda vid sistlidne riksdag blifvit anmärkt, har Utskottet funnit anledning att nu taga denna fråga i förnyadt öfvervägande.

Under rubriken »Instrumenter» upptagas nu i första momentet »fältskärs-, matematiska, optiska, fysiska och navigations-, med eller utan fodral, alla slag, derunder inbegripna monterade optiska glas samt barometrar och termometrar», för hvilka tullen utgör 15 öre pr skålpund. Att bland dessa instrumenter åtskilliga äro ör näringarnes behof af samma vigt som maskinerier, redskap och verktyg, och att

sålunda samma skäl, som föranledt Riksdagen att åt dessa sistnämnda förläna tullfrihet, äfven äro gällande för dylika instrumenter, synes Utskottet vara uppenbart, men då det torde vara med stor svårighet förenadt att med afseende å beskaffenheten af en del af dessa instrumenter, såsom t. ex. de fysiska, optiska och matematiska, uppdraga en gräns mellan sådana, som afse näringarnes behof och andra slag, och ett enkelt stadgande, på sätt vid förra riksdagen yrkades, derom att tullfriheten skulle bero derpå, att instrumentet vore för näringarne behöfligt, helt säkert skulle vålla svårigheter vid tulltaxans tillämpning, anser Utskottet sig icke böra understödja ett förslag i sådan inskränkt syftning. Deremot och då medgifvande af tullfrihet för alla de instrumenter, hvilka här omförmälas, utan afseende derpå, om de äro för näringar behöfliga eller användas för vetenskapliga eller andra ändamål, synes Utskottet icke komma att medföra någon olägenhet: då vidare den för statsverket uppkommande minskning i tullinkomst genom beviljande af en sådan tullfrihet icke kan vara egnad att utgöra hinder för denna förändrings genomförande, till stöd hvarför Utskottet får meddela, att tullinkomsten för ifrågavarande instrumenter jemte s. k. handverksinstrumenter, hvilka först sedermera blifvit tullfria, utgjort

år 1870 för införda	20,553 skålp.	.....	3,082: 95,
” 1871 ” ”	23,364 ”	.....	3,504: 60, och
” 1872 ” ”	36,492 ”	.....	5,473: 80;

och då slutligen genom medgifvande af en sådan tullfrihet vetenskapsmannens berättigade intresse, att icke mera än näringsidkarne betungas med tullafgifter för de instrumenter, som han för sina forskningar behöfver från utlandet intaga, jemväl tillgodoses, trekar Utskottet icke att tillstyrka:

7:o.

att instrumenter, alla slag, med undantag af musikaliska, må blifva tullfria, och att till följd deraf rubriken Instrumenter må i tulltaxan erhålla den lydelse, bifogade taxeförslag innehåller.

Jern.

Under rubriken *Jern*, smidt eller valsadt, finnes i nu gällande tulltaxa upptagen en bestämmelse, enligt hvilken *Hammare och Smedjestäd* draga en tull af 75 öre för hvarje centner.

Då emellertid numera ej blott maskinerier och redskap utan äfven verktyg i allmänhet äro vid införsel tullfria, har Utskottet funnit det vara oegentligt, att hammare och smedjestäd, hvilka äro att anse såsom redskap för jernhandteringen, äro ull underkastade; och får derföre hemställa:

8:o.

att nu gällande bestämmelse rörande hammare och smedjestäd må utgå och i stället ett stadgande införas, så lydande:

Hammare och Smedjestäd; se Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade.

Tullsatserna å de slag af *Papper*, som ej åtnjuta tullfrihet, utgå för närvarande sålunda:

Papper.

*Kardus-, makulatur-, polér- eller smergel-	1 skålp.	1 öre,
sug-, färgadt eller ofärgadt, tryck- och tapet-	1 "	4 "
alla andra slag, derunder inbegripet linieradt papper	1 "	8 "

Som af det härhos fogade, af bokförläggare-föreningens delegerade och boktryckeri-societetens ordförande afgifna memorial synes, hafva desse, vid fråga om borttagande af tullen å böcker m. m., uttalat den önskan, att jemväl tullen å sug- och tryck- samt alla andra slag af papper, med undantag af kardus-, makulatur-, polér- eller smergel- och linieradt papper måtte afskaffas, för hvilken önskan äro i memorialet anförda åtskilliga skäl, till hvilka Utskottet får hänvisa.

Ehuru Utskottet villigt medgifver, att flera af dessa skäl äro synnerligen beaktansvärda, och att artikeln papper, såsom nödvändighetsvara icke blott för alla grenar af näringslifvet utan ock för, snart sagdt, hvarje enskild, bör, så vidt ske kan, från tullbeskattning befrias, samt den starka tillväxt af papperstillverkningen inom landet och den alltmera tilltagande utförelsen af vissa slag papper i förening med det kända förhållande, att den inhemska tillverkningen af sådana pappersslag, för hvilka det högre tullskyddet ännu eger rum, företrädesvis lemna anledning till berättigadt klander i afseende å produkternas godhet, nogsam samt synes utmärka lämpligheten och angelägenheten deraf, att gällande tullbestämmelser för artikeln papper i allmänhet underkastas en omfattande undersökning, har Utskottet, som icke varit i tillfälle att med all erforderlig fullständighet företaga en dylik undersökning, nu funnit sig böra ifrågasätta förändring af tullbestämmelserna endast för de pappersslag, hvilka företrädesvis och nästan uteslutande hafva användning såsom material för de näringsgrenar, i afseende å hvilka tryckerialster Utskottet här ofvan föreslagit förändring af nu gällande tulltaxa. Dessa pappersslag äro tryckpapper och dermed närmast jemförligt färgadt eller ofärgadt sugpapper samt planschpapper.

Efter hvad Utskottet inhemtat, är den svenska tillverkningen af flera bland dessa pappersslag hvarken till beskaffenheten nöjaktig eller emot förbrukningens behof svarande; hvarföre Utskottet, som dock tvekat att på en gång föreslå öfvergång till fullkomlig tullfrihet från de till dels fyra, dels åtta öre pr skålpund nu stadgade tullsatserna, ansett sig böra hemställa:

9:o.

att tullen å sug-, färgadt eller ofärgadt, samt tryck- och planschpapper måtte varda till två öre skålpundet nedsatt.

Skomakare-
arbeten.

Till Utskottets kännedom har kommit, att på senare tider börjat hit införas ett slag af billiga skodon, förfärdigade af groft öfverläder med bottnar af trä, hvilka skodon, vid deras tullbehandling, äro att hänföra under den i tulltaxan förekommande rubrik "Skomakarearbeten, andra slag" och sålunda draga en tull af 40 öre pr skålpund. Då en sådan afgift i betraktande deraf, att ett par dylika skodon väga något mera än 2 skålpund, är i förhållande till varans värde alltför hög, har Utskottet funnit skäl förefinnas att för ifrågavarande slag af skodon föreslå en tull-lindring; och hemställer alltså:

10:o.

att i tulltaxan, under rubriken Skomakare-arbeten må införas en särskild titel, hvarigenom skodon med träbottnar åsättes en tull-afgift af endast 10 öre pr skålpund.

Strumpor och
andra på
strumpstol eller
genom stick-
ning tillverkade
arbeten,

Med nådig skrifvelse af den 27 sistlidne Februari har Kongl. Maj:t låtit till Bevillnings-Utskottet öfverlemna handlingarne rörande de underdåniga besvär, ett här i staden bosatt handelsbolag anført deröfver, att ett af bolaget införskrifvet parti strumpstolsarbeten, benämnda yleschalar, tillverkade af ull på strumpstol och försedda med påsydda prydnader af silke, blifvit förtulladt i enlighet med rubriken "Strumpor och andra på strumpstol eller genom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade: af hel- eller halvesiden", samt förty fått draga en tull af en riksdaler 50 öre skålpundet, öfver hvilka besvär General-tullstyrelsen afgifvit underdånigt utlåtande och deri anført, bland annat, att den af klagande bolaget i underdåniga besvären framställda mening, att ifrågavarande gods borde kunna tullbeskattas lika med kläder, försedda med broderier, galoner med mera, eller med allenast tjugu procent förhöjning uti den för sjelfva varan, om silke derå ej varit anbragt, belöpande tull, skulle General-tullstyrelsen, derest fråga varit om införande af ny lagstiftning i ämnet, ej tvekat att omfatta; samt att, ehuru styrelsen af anförda skäl ej tilltrött sig att på förevarande fall tillämpa nämnda stadgande, styrelsen dock till Kongl. Maj:ts nådiga pröfning hemställt, om icke Kongl. Maj:t täcktes förordna, att en sådan tillämpning finge ega rum; och hade Kongl. Maj:t velat till Utskottet öfverlemna handlingarne i målet, på det att i Utskottet måtte komma under öfvervägande, huruvida någon ändring i tulltaxan borde, i anledning af hvad sålunda förekommit, vidtagas.

Då emellertid Utskottet tillika erfarit, att Kongl. Maj:t genom nådig resolution ofvannämnda dag funnit skäligt, att, med afseende å hvad Tullstyrelsen, såsom här ofvan nämnes, hemställt, medgifva, det ifrågavarande strumpstolsarbeten finge tullbehandlas i enlighet med hvad för kläder, försedda med broderier, galoner m. m. finnes stadgadt, eller med allenast 20 procent förhöjning i den för sjelfva varan, derest silke icke vore derå anbragdt, belöpande tull, och Utskottet trott sig finna den genom Kongl. Maj:ts omförmälda beslut åt tulltaxans nu varande lydelse gifna tydning, hvilken framdeles lär komma att iakttagas, undanrödja de tvifvelsmål, till hvilka anledning förefunnits, har Utskottet ansett någon vidare åtgärd med anledning af det anförda förhållandet icke vara af nöden, hvilket Utskottet ansett sig

11:o

endast böra hos Riksdagen anmäla.

För närvarande utgår tullen å *Fickur* med 1 R:dr för stycket, ehvad de äro försedda med boett af guld eller af annat ämne. ur.

Hos Utskottet har blifvit anmäldt, att detta stadgande, i hvad det rörer andra ur än de med boett af guld försedda, visat sig egnadt att locka till lagöfverträdelser, enär tullsatsen å sådana ur ej står i något lämpligt förhållande till deras värde och lättheten att olofligen införa dem. Vid sådant förhållande har Utskottet ansett en nedsättning i berörda tullsats vara af behovet påkallad, hvadan Utskottet föreslår

12:o

att tullen å fickur med boett af annat ämne än guld måtte nedsättas till 50 öre pr stycke.

Rubriken *Vagnar* och *Åkdon* har nu följande lydelse:

Vagnar och
Åkdon.

»Vagnar och Åkdon.
arbetsfordon och lastvagnar..... 1 stycke 5 R:dr
tvåhjuliga samt droskor, trillor och slädar ..... 1 stycke 20 R:dr
öfriga slag ..... 1 stycke 100 R:dr
synbart brukade, som af resande för eget behof medföras, eller som blifvit ur riket bevisligen utförda ..... Fria.»

Emot denna uppställning har inom Utskottet anmärkts det oegentliga deruti, att under en rubrik med gemensam tullsats sammanföra åkdon af så olika beskaffenhet som tvåhjuliga åkdon samt droskor, trillor och slädar, hvarjemte Utskottet erfarit, att

det obestämda uti sjelfva begreppet »droska» vållat svårigheten vid tullbehandling af åkdon. Utskottet har af dessa skäl funnit sig böra åt rubriken gifva en förändrad uppställning.

För bedömande af sjelfva tullsatserna å åkdon har Utskottet förskaffat sig upplysningar om deras värde och dervid inhemtat, att detta vanligen ställer sig å trillor till nära dubbelt och å mindre halftäckta åkdon, hvilken benämning synes närmast svara emot hvad man år 1841, då benämningen »droskor» infördes, dermed afsåg, ända till tre eller fyra gånger värdet å ett tvåhjuligt åkdon. Större vagnar, som införas, äro åter i allmänhet dubbelt så dyra som de mindre halftäckta.

Det under rubriken förekommande stadgande, hvarigenom synbart brukade åkdon, som af resande för eget behof medföras, förklaras vara från tull fria, är numera, då artikeln flyttsaker, hvarunder de höra, åtnjuter tullfrihet, öfverflödigt, och då det samma torde hafva föranlett missbruk, bör det derföre utgå.

Med stöd af hvad nu är anfördt, föreslår Utskottet,

13:o.

följande förändrade lydelse af rubriken:

Vagnar och Åkdon:

arbetsfordon och lastvagnar	1 stycke	5 kronor
tvåhjuliga och slädar.....	1 stycke	15 kronor
fyrhjuliga:		
trillor	1 stycke	25 kronor
halftäckta mindre	1 stycke	50 kronor
andra slag	1 stycke	100 kronor

Anm. Uppstår tvifvel till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 procent af dess värde, dock ej utöfver 100 kronor.

Underrättelserna.

Uti § 9 af dessa underrättelser föreskrifvas såsom vilkor för restitutions erhållande af erlagd tull för införda råämnena, när vissa deraf inrikes tillverkade, i paragrafen närmare angifna, varor utföras, bland annat följande:

i mom. 1:o) att af sådana varor, som efter vikt beräknas, minst 100 skålpund af hvardera och af punsch minst 100 buteljer skola till export anmälas och på en gång afsändas; och

i mom. 3:o) att utförelsen skall verificeras genom intyg af vederbörande embetsmyndighet å lossningsorten, det varan derstädes blifvit lossad.

I ofvan omförmälda nådiga Proposition har Kongl. Maj:t gifvit Riksdagen till känna, hurusom uti en till General-tullstyrelsen ingifven skrift handels- och sjöfartsnämnden i Malmö, med framhållande af det önskliga i att de vid Öresund belägna Svenska handelsplatser kunde uppträda i täflan med de Danska om den lönande rörelse, hvilken försäge den genom sundet passerande stora handelsflotta med proviant och andra förnödenheter, fästat uppmärksamhet på de hinder deremot, som förefunnes dels i gällande tullstadgas bestämmeelse, att tullpligtiga varor icke finge från nederlag eller transitoupplag utföras i mindre partier än hela packor, lådor, balar, kistor eller fastager, under det i Danmark funnes både s. k. frilager och kreditupplag, hvarifrån i mån af behof kunde få utföras större eller mindre partier, söndrade från helt kolly, dels ock i den omgång och kostnad, som föranleddes af de här ofvan berörda i § 9 af tulltaxeunderrättelserna föreskrifna villkor för åtnjutande af tullrestitution eller drawback; anförande nämnden i förra hänseendet, att, då det endast sällan kunde förekomma, att ett fartyg för proviantering till en resa medtog en hel säck kaffe, en hel låda socker o. s. v., det torde vara uppenbart, att befälhafvare på de genom sundet gående fartygen ej kunde finna sin räkning vid att å Svenska sidan köpa sådana förnödenheter, då för dem, fastän de icke stannade inom landet, måste betalas tull, hvarigenom deras pris stegrades, och att, då således varor af utländskt ursprung icke kunde köpas lika billigt här som i Danmark, äfven upphandlingen af rent Svenska varor, såsom lifsförnödenheter, skeppsinventarier, virke o. s. v. måste uteblifva, enär det naturligen vore beqvämare för vederbörande att köpa allt på en och samma plats, samt i senare hänseendet eller rörande villkoren för utbekommande af drawback, bland annat, att enligt nämndens åsigt den föreskrifna attesten från utländska lossningsorten kunde undvaras.

Sedan, efter hvad vidare i nådiga Propositionen förmäles, yttranden häröfver, äfvensom öfver en i samma ämne från Helsingborgs Handelsfullmäktige inkommen framställning, till General-tullstyrelsen afgifvits af tullkamrarne i Malmö, Landskrona och Helsingborg samt styrelsen derefter jemväl hört sina Advokatfiskals-, Kammar- och Revisionskontor, hvarförutom Malmö Handels- och Sjöfartsnämnd inkommit med en ytterligare skrift, har ärendet, deruti jemväl väckts förslag om eftergift i vissa fall af fyr- och båkafigifter samt lotspenningar, blifvit i hela dess vidd, genom General-tullstyrelsens underdåniga skrifvelse den 16 December sistlidet år, underställt Kongl. Maj:ts pröfning, dervid styrelsen, beträffande nu ifrågavarande delar deraf, yttrat, bland annat, att i fråga deroim, huruvida den fördel, som genom omförmälda framställningar åsyftades, vore af sådan betydelse för landets handels- och näringslif, att de ganska väsentliga förändringar i gällande författningar, hvilka för ändamålet erfordrades, kunde anses fullt rättfärdigade, största betänkligheterna mötte i afseende å eftergift af den, till enkelhet och reda vid tullförvaltningen nu gällande, från äldre

författningar hemtade och i tullstadgans § 114 uttalade grundsats, att på nederlag upplagda varor ej må för något ändamål af godsegaren disponeras i mindre partier än hela fastager, packor, lådor, kistor m. m., såsom de till riket inkommit och blifvit vid upplägguingen journaliserade, till hvilken stränga begränsning af godsegarens dispositionsrätt anledningen låge ej blott i den betryggande kontroll, derigenom vunnes, att under den långa nederlagstiden, fem år, utbyte af varor ej måtte kunna obemärkt ega rum, utan ock i den enklare bokföring hos tullförvaltningen, som derigenom blefve möjlig, och hvarförutan nederlagsrörelsen skulle taga i anspråk en alltför talrik och kostsam tullpersonal, samt att visserligen i Danmark och Norge förhållandena vore annorlunda, när derstädes upplagen af oförtullade varor liksom detaljbokföringen af deras disposition vore på vissa vilkor öfverlätna åt godsegarne sjelfva, men att någon dermed likartad anordning svårligen här torde kunna bringas till stånd, liksom det ej vore med tullverkets nu tillgängliga arbetskrafter möjligt att frånträda den allmänna regeln om begränsning af varuegarens disposition till hela kollys.

Då emellertid med tillämpning af denna regel den handelsverksamhet, hvarom nu är fråga, ej vore förenlig, enär endast undantagsvis fartyg behöfva den quantitet, som upplagda kollys innehålla, och det således vore för ändamålet nödigt, att vidtaga åtgärder ledande derhän, att köpmannen kunde disponera oförtullade varor i vexlande partier, hade General-tullstyrelsen, som i sådant hänseende ansett ett anordnande af s. k. frilager vara lämpligt, utarbetat ett förslag till förordning, hvarigenom, bland annat, stadgades, att i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg derstädes bosatte handlande skulle vara berättigade att af gods, som funnes på nederlag upplagdt och ej utgjorde underpant för oguldna afgifter, till frilager i särskildt magasin under godsegarens vård öfverflytta varor för att med desamma utan vidare tullafgifts erläggande förse fartyg, ej understigande 10 nylästers dräktighet, hvilka antingen utklarerade direkt till utrikes ort eller befunno sig på resa emellan utrikes orter eller ock slutligen komme från utrikes ort med destination till annan Svensk hamn, än der varorna uttoges och icke heller der inklarerade: tilläggande styrelsen att förslagets tillämpning åtminstone till en början ej påkallade tillökning i tullpersonalen och att den enda eftergift af tullinkomster, som det komme att medföra, vore den i förväg oberäkneliga, och, om frilager ej inrättades, endast undantagsvis förefallande inkomsten af utgående nederlagsafgift för de till sådan proviantering använda varor, hvilken inkomst, vid det förhållande, att utgående nederlagsafgiften i hela riket gifve ett ringa belopp, år 1872 endast 2,404 R:dr 83 öre, ej förtjenade afseende.

Beträffande den föreslagna förändringen i tulltaxeunderrättelsernas § 9, att den i samma § medgifna tullrestitution skulle få åtnjutas, sedan varornas utförsel till öppen sjö blifvit af tullbetjeningen vitsordad, hade styrelsen anført, att de förhållanden, hvarunder den strängare kontroll, som krafvet på s. k. rückattest innebure, i

taxeunderrättelserna infördes, på senare tider förändrats, enär handeln blifvit friare och i samma mån tillvuxit, samt näringslifvet, som numera rörde sig öppet och i stor omfattning, sökte afsättning äfven långt bortom grannländerna; samt att, i samma mån olägenheterna af skyldigheten att anskaffa rükkattester från de orter, dit Svenska alster utfördes, ökades, då i den fria täflan, som utgjorde nutida industriens häfkräft, hvarje kostnad, vare sig såsom direkt utgift eller såsom fördröjd likvid med deraf följande ränteförlust, borde sorgfälligt undvikas, men krafvet på rükkattester vållade en dubbel sådan kostnad, växande i senare hänseendet med afståndet, hvarför styrelsen, som mer än en gång förnummit klagan häröfver och ansåg berörda kraf kunna med nöjaktig säkerhet ersättas genom uppställande af vissa föreskrifter för utförseln, förordade en dermed öfverensstämmande förändring i vederbörande författningar.

Innan förslaget om inrättande af frilager i ofvannämnda städer till nådig pröfning företogs, har Kongl. Maj:t funnit nödigt i vissa hänseenden inhemta utlåtande från städernas stadsfullmäktige, men under afvaktan på dessa utlåtanden har Kongl. Maj:t emellertid velat föreslå Riksdagen att, för den händelse Kongl. Maj:t framdeles skulle finna den föreslagna frilagersinrättningen böra komma till stånd, medgifva, att utgående nederlagsafgiften för de varor, som till fartygs proviantering från frilager uttagas, må eftergifvas, hvarjemte Kongl. Maj:t med afseende å de i ofvanberörda 9:de § meddelade bestämmelser angående vilkoren för åtnjutande af drawback vid utförsel af vissa inhemska tillverkningar, enligt General-tullstyrelsens hemställan, föreslagit den ändring, att ej allenast föreskriften om utförsels verifisering medelst intyg från lossningsorten må, för den händelse att utförseln sker i fartyg, som, icke understigande 10 nylästers drägtighet, utklarerat direkt till utrikes ort, förfalla med vilkor, att fartyget af tullbetjening bevakas till öppen sjö och att den till utförsel angifna vara, för hvilken drawback åstundas, af tullkammaren vid utklareringen antecknas å fartygets utgående sjöpass, utan ock undantag från nämnde paragrafs stadgande om vissa minimiqvantiteter å de utförda varorna medgifvas, då svenska tillverkningar af ifrågavarande slag för proviantering af fartyg i Öresund utföras under förhållanden, jemförliga med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

Utskottet, som tagit dessa Kongl. Maj:t förslag i öfvervägande får, med åberopande af de skäl General-tullstyrelsen inför Kongl. Maj:t anført samt på grund af hvad i öfrigt i ärendet förekommit, till Riksdagen hemställa:

14:o.

- a) att den i § 9 mom. 3:o af tulltaxeunderrättelserna förekommande bestämmelse om verifikation medelst intyg af embetsmyndighet å lossningsort, att vara derstädes blifvit lossad, må under de

- af Kongl. Maj:t föreslagna vilkor förfalla och i följd deraf sagde § i berörda hänseende erhålla den förändrade lydelse, som i bifogade taxeförslag blifvit åt densamma gifven, och
- b) att Riksdagen måtte i underdåning skrifvelse förklara sig, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af s. k. frilager i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg böra komma till stånd, medgifva, dels att utgående nederlagsafgiften för varor, som till fartygs proviantering från frilagren uttagas, må eftergifvas, dels ock att från de i tulltaxeunderrättelserna § 9 mom. 1:o stadgade minsta belopp för erhållande af tullrestitution vid utförsel af vissa i nämnda § uppräknade varor, undantag må beviljas, då sådana varor för proviantering af fartyg i Öresund utföras under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

I sammanhang härmed har Utskottet funnit sig böra erinra, att, sedan Kongl. Maj:ts i nådiga Propositionen den 30 Januari innevarande år för Riksdagen framlagda förslag till förnyad förordning angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden numera blifvit af Riksdagen äfven för dess del gilladt och en lag i öfverensstämmelse med förslaget sålunda inom kort torde vara att förvänta, de hinder, som hittills förefunnits för beviljande af tullrestitution vid utförsel till Norge af andra varor än raffineradt socker, komma att med anledning af stadgandet i förslaget andra paragraf upphöra i afseende å sådana bland de till tullrestitution i allmänhet berättigade, af utländskt råämne inrikes tillverkade varor, som vid införseln i brödralandet draga full tull; och då, enligt oförmälda mellanrikslag, all skilnad i varornas tullbeskattning, efter som de föras land- eller sjövägen mellan rikena, jemväl komme att i allmänhet upphöra, lærer det i 9:de § för tullrestitutions beviljande stadgade vilkor af sjöväga utförsel icke heller lämpligen böra i afseende å utförseln till Norge vidare ega tillämpning.

Emellertid och då i afseende å den landväga utförseln verificerande andra än de i allmänhet uti förevarande § föreslagna stadganden blifva af nöden, har det syntts Utskottet lämpligast, att Riksdagen till Kongl. Maj:t öfverlemnade bestämmandet af de nödiga kontrollföreskrifterna i detta hänseende.

I stället för det stadgande i § 9 af tulltaxeunderrättelserna, som afhandlar tullrestitution vid utförsel till Norge och som nu har denna lydelse:

”Den här ofvan medgifna tullrestitution eger icke rum vid utförsel till Norge utom i afseende å artikeln raffineradt socker”,
föreslår Utskottet alltså

15:o.

att följande stadgande måtte i § 9 intagas:

»Den här ofvan medgifna tullrestitution eger icke rum vid utförsel till Norge, utom i afseende å artiklarne raffineradt socker, punsch och arbetad tobak. För dessa artiklar beviljas, äfven då de utföras landvägen till nämnda rike enahanda restitution, som här förut är bestämd, under vilkor att sådan utförsel styrkes, på sätt Kongl. Maj:t derom särskildt förordnar.

Stockholm den 14 April 1874.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

Förslag

till

TULL-TAXA

att lända till efterrättelse från och med den

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införselstull.	
		Kr.	öre.
Bokstafsstämplar, Boktrycksstilar, Clichéer, Stereotyper, Elektrotyper, Träsnittsstockar, Plåtar, etsade eller graverade för tryck, äfvensom s. k. Stilskrot Boktryck; se Böcker.		Fria.	
Bok-, Sten- och Koppartrycksfärg; förtullas lika med färger och färgningsämnen.			
Böcker:			
tryckta, äfvensom Boktryck.....		Fria.	
med inbundet rent eller linieradt papper, draga lika tull som papperet med tillägg af 20 procent.			
med upphöjda bokstäfver till begagnande för blinda		Fria.	
Chrystalli tartari:			
Clichéer; se Bokstafsstämplar.			
Ekollon.			
Elektrotyper; se Bokstafsstämplar.			

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införselstull.	
		Kr.	öre
Hudar och Skinn:			
pelsverk:			
oberedda:			
get-, ren-, skäl-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs-, har- samt fårskinn, med undantag af grå krim- ska och äkta kalmuck-			Fria.
beredda:			
lösa eller hopsydd:			
get-, ren-, skäl-, elg-, hjort-, känguru-, rå- djurs-, har- samt fårskinn, med undantag af grå krimska och äkta kalmuck-	1 skålp.	—	10
Instrumenter:			
fältskärs-, matematiska, optiska, fysiska och naviga- tions-, med eller utan fodral, alla slag, derunder in- begripna monterade optiska glas samt barometrar och termometrar, äfvensom handtverks-; tullbehand- las såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej spe- cificerade.			
musikaliska: ---			
Jern:			
smidt eller valsadt,			
hammare och smedjestäd; se Maskinerier, Red- skap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade			
Kopparsticks-, Stålsticks- och Träsnittsastryck. Li- tografiska och Fotografiska arbeten, oinfattade..... infattade; se Tafvelramar.			Fria.
Koppartryckslärg; se Boktrycksfärg,			

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införelstull.	
		Kr.	öre.
Papper:			
förhynings-, press- och tak-		Fritt.	
kardus-, makulatur-, polér- eller smergel-	1 skålp.	—	1
sug-, färgadt eller ofärgadt, tryck- och plansch-	1 skålp.	—	2
tapet-	1 skålp.	—	4
alla andra slag, derunder inbegripet linieradt papper	1 skålp.	—	8
Plymer alla slag.			
Plåtar, etsade eller graverade för tryck; se Bokstafs- stämplar.			
Skomakare-arbeten:			
becksöms- och s. k. sjöstöflar med bottnar af träd	1 skålp.	—	10
andra slag — — — — —			
Stenkolstjära.			
Stentrycksfärg; se Boktrycksfärg.			
Stereotyper; se Bokstafsstämplar.			
Svärta (rubriken utgår).			
Träsnittsaftryck; se Kopparsticksaftryck.			
Träsnittsstockar; se Bokstafsstämplar.			
Ur:			
fick- ●			
med boett af guld	1 stycke.	1	—
” ” af annat ämne	1 stycke.	—	50
boetter lösa — — — — —			

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införselstull.	
		Kr.	öre.
Vagnar och Åkdon:			
arbetsfordon och lastvagnar.....	1 stycke.	5	—
tvåhjuliga och slädar	1 stycke.	15	—
fyrhjuliga			
trillor	1 stycke.	25	—
halftäckta mindre	1 stycke.	50	—
andra slag	1 stycke.	100	—
A n m. Uppstår tvivel, till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 proc. af dess värde, dock ej utöfver 100 Kronor,			

Underrättelser

om hvad vid Taxans tillämpning iakttagas bör.

§ 9.

Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt råämne in-
rikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen:

för 1 centner raffineradt socker, alla slag	9 Kronor	60 öre.
” 1 butelj punsch	19	”
” 1 skålpund tobak, arbetad, alla slag	14	”
” 1 d:o s. k. flangarn, färgadt eller tryckt af bomull	8	”
” 1 d:o ” ” ” ” af ull	10	”
” 1 d:o bomullsväfnad af garn i finhet N:o 26 eller derutöfver efter engelsk beräkning	8	”
” 1 d:o linneväfnad	10	”

för 1 skålpund maskinsydda bomullsartiklar, såsom skjortor, kragar, manschetter, med flera, under vilkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad, än oblekt bomullsväfnad ..... 25 öre.

hvarvid för öfrigt iakttages:

1:o) att af de i vigt här upptagna varor minst 100 skålpund af hvardera och af punsch minst 100 buteljer skola till export angifvas och på en gång afsändas;

2:o) att vid angifningsinlagan alltid skall bifogas tillverkarens, under edlig förpligtelse afgifna och med två vittnen bestyrkta försäkran, att varan är svensk tillverkning och af utländskt råämne, för hvilket full införselstull blifvit erlagd, eller beträffande flammgarn och väfnader, att de äro inom landet tillverkade af utrikes spunnet och behörigen förtulladt garn, och i fråga om maskinsydda bomulls- och linneartiklar, att de äro inom landet tillverkade af utrikes ifrån införda, behörigen förtullade väfnader; skolande denna försäkran derjemte, hvad särskildt angår bomullsväfnader, som till utförsel angifvas, innehålla, att garnet deri i finhet uppgår till N:o 26 eller deröfver efter engelsk beräkning; och kommer nu nämnda bevis att biläggas tullkammare-journalen å den tullplats, hvarifrån varan utföres, och

3:) att utförseln verifieras genom intyg af vederbörande embetsmyndighet å lossningsorten, det varan derstädes blifvit lossad, *hvilket intyg bör vara af svensk konsul eller vice konsul, derest sådan å berörda ort finnes anställd, behörigen legitimeradt; dock att, derest utförseln skett i fartyg af tis nylästers drägtighet eller derutöfver, och fartyget, utklarerradt direkte till utrikes ort, blifvit af tullbetjening bevakadt till öppen sjö samt den till utförsel angifna vara, för hvilken tullrestitution äskas, tillika blifvit af tullkammare vid utklareringen antecknad å fartygets utgående sjöpass, något bevis om varans ankomst till den utländska lossningsorten ej må för restitutionens beviljande erfordras.*

Den här ofvan medgifna tullrestitution eger icke rum vid utförsel till Norge, utan i afseende å artiklarne raffineradt socker, punsch och arbetad tobak. För dessa artiklar beviljas, äfven då de utföras landsvägen till nämnda rike, enahanda restitution, som här förut är bestämd, under vilkor att sådan utförsel styrkes, på sätt Kongl. Maj:t derom särskildt förordnar.

Vill någon

Till

Bevillnings-Utskottets Ordförande

Sedan Bevillnings-Utskottet till åtskilliga bokförläggare, boktryckare och litografer i Stockholm framställt förfrågan om lämpligheten af tull-linbring för vissa deras yrken tillhörande införselartiklar, och frågan härom blifvit föredragen inom bokförläggareföreningen, der dessa olika yrkens intressen uti representanter för våra förnämsta boktryckeri-firmor ega sina målsmän, har bokförläggareföreningen åt oss undertecknade uppdragit, att till Bevillnings-Utskottet frambära de önskningsmål i afseende å tullbeskattningen af vissa införselsartiklar, som för närvarande för dessa yrken äro af större eller mindre betydighet.

Hvad först och främst beträffar den af Bevillnings-Utskottet framställda fråga rörande lämpligheten och möjligheten af tullens borttagande från artikeln »*Böcker — andra än på svenska språket författade*», hvilka för närvarande draga en tull af 15 öre, hafva vi icke kunnat upptäcka något annat rimligt skäl för bibehållande af denna tullsats än farhågan för en möjligen förekommande införsel af i utlandet verkställt eftertryck efter svenska förlagsartiklar. Men då en så ringa tullsats som 15 öre pr skålp. i alla händelser icke synes kunna lägga verksamt hinder i vägen för dylika affärer, om de skulle finnas förmånliga nog att locka till öfverträdelse eller kringgående af lagbestämmelserna till den literära eganderättens skydd; *då* tullbeskattningen af vissa på svenska tryckta böcker sålunda icke kan medföra någon nämnvärd nytta, men deremot strängt taget måste föranleda en så väl för tulltjenstemännen som för bokimportörerne besvärlig och hinderlig detaljgranskning af inkommande bokpackor; då det enda verksamma medlet till förhindrande af en för svenska förläggare möjligen skadlig införsel af svenska i utlandet tryckta böcker, vore ett införsel*förbud* för dylika artiklar, men ett sådant åter skulle medföra en ytterligare skärpt noggrannhet vid undersökningen af alla bokförsändelser och i sjelfva verket skulle ålägga tulltjenstemännen en censur-pligt, den de icke alltid torde vara kompetente att fullgöra utan till stort men för bokhandelns intressen; då tillika nu gällande bestämmelser om särskilda formaliteter för åtnjutande af den tullfrihet, som tillkommer de från utlandet retournerade svenska förlagsartiklar, bereda svenska förläggare ett besvär, som icke uppväges af motsvarande fördelar, och då slutligen, såsom erfaren-

heten visat, i vissa fall trekan kan uppstå rörande tillämpningen af taxans bestämmelser, så synes oss allt tala för borttagande af denna tullsats. Hvad den svenska boktrycksindustriens intresse beträffar, kan det svårligen åberopas emot en sådan åtgärd, då i alla händelser tryckningen af svenska böcker icke annat än undantagsvis och i mindre skala kan verkställas i utlandet. Vi våga därför föreslå att rubriken — med den förändring i öfrigt, att artikeln »boktryck» hitflyttas ifrån rubriken »bokstafsstämplar, boktryck och stilar» der den nu högst oegentligt har sin plats — måtte erhålla följande lydelse:

Böcker — med inbundet rent eller linieradt papper, draga lika tull som papperet med tillägg af 20 proc.
— tryckta och *boktryck* — fria.»

De öfriga poster i tulltaxan, hvilkas förändring af Bevillnings-Utskottet sjelft ölifvit ifrågasatt, äro följande:

»*Bokstafsstämplar samt boktryck och stilar*», pr skålp. 10 öre.

Tullsatsen utgör för närvarande 5 å 10 proc. af varuvärdet och måste anses ganska betungande för boktrycksindustrien, i hvars förlagskostnader stillagret ingår med en ganska betydande andel. I senare tider har tullsatsens betydelse för denna industri ytterligare växt dermed, att den belastar äfven den för alla boktrycksillustrationer så väsentliga införseln af clichéer, stereotyper, elektrotyper och träsnittsstockar. Såsom en behöflig skyddstull för svensk näring kan denna tullsats knappast anses, då de i landet befintliga få stilgjuterier på långt när ej äro i stånd att fullgöra alla de beställningar, som här komma i fråga, och i följd deraf för egen del ej anse sig vara hotade af tullens borttagande. För statskassan åter torde denna tullsats icke anses vara af nämnvärd betydelse, då dess belopp år 1872 uppgick till 2,415 R:dr.

Rubrikens nuvarande formulering synes icke heller fullt tillfredsställande, då den dels icke fullständigt upptager de olika varuslag, som derunder pläga hänföras, dels innefattar en rubrik, »boktryck», hvilken väl efter vanligt språkbruk bör anses betyda »artiklar tryckta i bokpress» och således ej rätt väl ställas tillhoppa med de under hufvudrubriken eljest innefattade redskap eller materiel för boktrycket. Då, såsom ofvan är nämnt, boktryckerierna i Sverige icke torde behöfva något skydd för sitt arbete, hafva vi därför föreslagit denna rubriks flyttning till rubriken tryckta böcker, och föreslå alltså för nu ifrågavarande rubrik följande mera fullständiga lydelse:

»*Bokstafsstämplar, boktryckstilar, clichéer, stereotyper, elektrotyper, träsnittsstockar, plåtar, etsade och graverade för tryck, stils-krot* — fria.»

»Bok- och Koppartrycksvärta, pr skålp. 3 öre.»

För tillverkning af tryckfärg finnes för närvarande i Sverige oss veterligen icke mer än en i gång varande fabrik, och dess tillverkning, som drifves blott i mindre skala, kan på långt när ej tillfredsställa de svenska boktryckeriernas och litografiska anstalernas behof, utan är det för dessa oundgängligen nödigt att för största delen af sin konsumtion, i synnerhet för allt finare tryck, förse sig med utländsk vara. Färgens pris är 50 öre till 1 R:dr per skålpund för ordinär vara och tullen sålunda 3 till 6 procent af varuvärdet. För staten betyder denna tullsats högst litet, endast omkring 1,600 R:drs inkomst (1872 var införseln 54,486 skålpund) och vi våga därför hemställa, huruvida ej denna rubrik kunde — med förändring dessutom af benämningen *svärta*, som ej passar för de många slags boktrycks-, koppartrycks- och litografiska färger, som ej äro svarta — erhålla följande lydelse:

»Bok-, sten- och koppartrycksfärg — fri.»

»Kopparstick, Estamper, Stålstick, Litografiska och Fotografiska arbeten samt Träsnitt, som tillhöra utrikes tryckta verk — fria;
andra slag oinfattade ..... pr skålp. 8 öre.»

Statens inkomst af denna artikel utgör omkring 4,400 R:dr (införda 1872 55,402 skålpund). För bokförläggare och boktryckare medför tullsatsen den olägenheten, att derigenom försvåras införskrifvandet af sådana lösa planscher för här utgifna arbeten, hvilka ännu i utlandets större etablissement kunna för billigare pris tillverkas eller snabbare och med större fulländning utföras. Särskildt är detta fallet med koppar- och stålstick, hvilka i vårt land alls icke produceras, och ehuru litografien härstädes i senare tider vunnit en särdeles stor fulländning, förekommer dock understundom artiklar, för hvilkas snabba och tillfredsställande tillverkning våra etablissement icke haft anledning att inrätta sig, och som därför med större fördel kunna införskrifvas från utlandet. Äfvenså synes det vara mindre rättvist, att då konstnärsprodukter i allmänhet äro hos oss tullfria, och då denna förmån tillkommer andra bildningsmedel, såsom böcker, kartor och musikalien, tull skall vara åsatt utländska plancheverk eller lösa plancher, oljetryck eller litochromier samt fotografier, hvilka numera utgöra ganska betydande artiklar i konsthandeln och äfven ur rent konstnärlig synpunkt ofta ega högt värde, hvartill kommer att de ytterst sällan kunna anses i någon mån konkurrera med inhemsk tillverkning. Deremot skulle tullsatsen kunna betraktas som skyddstull för tillverkningen af egentligt merkantilt tryck, och ur denna synpunkt skulle möjligen kunna sättas i fråga att bevilja tullfrihet allenast för plancher och fotografier, men bibehålla tullsatsen för det merkantila trycket. Men som det vid tullbehandlingen helt visst skulle visa sig omöjligt att särskilja dessa båda slag af konst-

trycks-arbeten, och då för öfrigt det litografiska trycket i vårt land nått sådan utveckling, att det knappt kan anses behöfva ett konstladt skydd, — så vida nemligen, såsom vi här nedan vidare få tillfälle att närmare utveckla, all dess materiel, och isynnerhet *papperet*, lemnas tullfritt, — så anse vi oss böra vördsamligen tillstyrka att rubriken med någon förändring i titlarne måtte erhålla följande lydelse:

”*Kopparsticks-, Stålsticks- och Träsnitts-aftryck, Litografiska och Fotografiska arbeten, — oinfattade — fria.*”

Dessa nu omnämnda, af Bevillnings-Utskottet sjelft ifrågasatta förändringar i nu gällande tulltaxa äro till större delen endast en tillämpning af den viktiga grundsats för tull-lagstiftningen, enligt hvilken materiel för den inhemska näringsfliten så vidt möjligt böra hållas fri från tullafgifter. För alla andra näringsgrenar är en sådan tullfrihet ett af de främsta villkoren för deras utveckling under täflan med främmande lands industri, och för våra yrken eger densamma en alldeles särskild vikt med hänsyn dertill, att villkoren för den konstnärliga och literära produktionen i vårt land, med dess trångt begränsade afsättningsområde, äro i sig sjelfva nog knappa, utan att dertill bör läggas tyngden af särskilda afgifter och omkostnader för de industrigrenar, hvilka med nämnda produktion stå i närmaste samband. Mer än någonsin framträder för oss behofvet af lättnad i dessa bördor just i närvarande tid, då, såsom väl är bekant, arbetslönen i våra yrken måst förhöjas med öfver hufvud taget 15 till 20 procent. Och då det torde få anses medgifvet, att det för upplysningens befämjande är af vikt att så litet som möjligt betunga eller hindra det intellektuella och industriella arbete som direkt afser detta mål, kunna vi äfven för reformer af denna art, smärre eller större, åberopa oss på hela den svenska allmänhetens intresse i denna angelägenhet.

Det är på grund häraf som vi, då Bevillnings-Utskottet gifvit oss anledning att yttra våra åsigtter i dessa ämnen, med tacksamhet för detta förtroende begagna tillfället att fästa Bevillnings-Utskottets uppmärksamhet äfven på ett par andra frågor rörande tulltaxan, hvilka för oss och dermed ock för den svenska allmänheten äga icke ringa betydelse.

För närvarande är artikeln *Papper* i svenska tulltaxan på följande sätt beskattad.

<i>Papper</i> : förhrydnings-, press- och tak-	fritt;
kardus-, makulatur-, polér- eller smergel-, per skålp.	1 öre;
sug-, färgadt eller ofärgadt, tryck- och tapet-, per skålp.	4 öre;
alla andra slag, derunder inbegripet linieradt papper, per skålp.	8 öre.

Då vi härmed taga oss friheten att i våra yrkens intresse framställa en önskan om borttagande af tullen å de papperssorter, som för vår förbrukning äro af största

betydenhet. inse vi mer än väl, att då vi genom detta önskningsmål träda i strid med ett annat yrkes intresse, vår anhållan icke kan beviljas allenast på grund af de skäl, som hemtas af våra egna fördelar, utan att dertill äfven måste läggas skäl af mera allmänt ekonomisk natur. Det torde emellertid icke böra förnekas, att de anmärkningar, som direkt ur våra yrkens synpunkt kunna riktas mot dessa tullsatser, äro ganska behjertansvärda. För de grenar af vårt yrke, som närmast äro utsatta för konkurrens med utländsk industri, såsom tillverkningen i litografi eller boktryck af vexlar, aktiebref, vignetter, etiketter och dylikt är det naturligtvis af vikt, att produktionens vilkor så litet som möjligt försvåras, och då glacé-, velin- och brochyrpapper, sådant som användes till det finare merkantila trycket, för närvarande ej i tillräcklig qvantitet eller nog hastigt här tillverkas, utan i de flesta fall måste hemtas utifrån, framstår den för dessa papperssorter bestämda tullen såsom ett onödigt hinder för denna näringsgrens utveckling i vårt land, och torde det mer än någonsin vara befogadt att begära dess borttagande i samband med frigifvandet af alla de artiklar, som nu förtullas under rubriken "*litografiska arbeten*". Men äfven den för sug-, tryck- m. fl. sorters papper bestämda tull, hvilken för ordinär vara uppgår till 8 à 12 procent af värdet är för konsumenterna af denna vara i mer än ett hänseende tryckande. Papperstillverkningen eger, till följd af varans tyngd och skrymmande beskaffenhet, redan uti den dryga frakten ett i och för sig ganska betydligt naturligt skydd, och då dertill lägges en tull af 8 till 12 procent är det för de inhemska konsumenterna i de flesta fall särdeles svårt att å utländsk marknad förse sitt behof. Detta åter medför, såsom vanligt i dylika fall, att de härvarande pappersbruken saknar den sporre för tillverkningens utveckling och fullkomnande, som ligger i jmförelsen och konkurrensen med utländska produkter. och deraf torde i ej ringa mån förklaras, att det svenska tryckpapperet stundom icke eger den kvalitet, som man kunde vara berättigad att fordra. — Härtill kommer vidare, att, efter hvad boktryckare och bokförläggare samtliga kunna bevitna, de svenska pappersbrukens produktion i senare tider vanligen endast med svårighet och stundom alldeles icke kan tillfredsställa efterfrågan ens å de ordinära papperssorterna; och under sådana förhållanden torde väl kunna sättas i fråga, huruvida en skyddstull, som länder papperskonsumenterna, i första hand bokförläggarna, men med dem äfven hela den läsande allmänheten till förfång, med rätta tillerkännes en produktionsgren, som ej ens kvantitativt förmår fylla konsumtionens behof. Detta nu nämnda förhållande torde åter hufvudsakligen deri finna sin förklaring, att de större, mera fabrikmässigt inrättade pappersbruken så mycket lagt an på tillverkning af de gröfre papperssorter, för hvilka en större afsättning och dermed en större vinst står att erhålla å — utländsk marknad, eller med andra ord att pappersbruken sjelfva till en del lemna å sido den vinst, som här hemma dem tillförsäkras genom tullen af 4 eller 8 öre för vissa papperssorter, för att komma i åtnjutande af den vinst, som de här hemma eller i utlandet, utan tillhjälp af skydd, kunna

ernå å gröfre papperssorter. Men just häruti framträder det skäl af mera allmän ekonomisk natur, hvilket vi våga åberopa till stöd för vårt ur konsumenternes synpunkt framställda yrkande om tullens borttagande. Det är alldeles icke gifvet, att papperstillverkningens borttagande eller nedsättning skall medföra den inhemska papperstillverkningens ruin, det är alldeles icke sagdt, att konsumenternes intresse kommer i strid med produktionens eget välförstådda intresse. Tullen å tryckpapper var ända till 1861 7¹/₂ öre per skålpund, nedsattes då till 6 öre och 1868 till 4 öre, således från 1861 till 1868 med 3¹/₂ öre per skålpund — således i det allra närmaste med lika mycket som nu skulle ifrågakomma, om tullen helt och hållet försvunne från dessa papperssorter. Men tillverkningen har till följd af denna tullnedsättning alldeles icke minskats utan trots densamma oupphörligen stigit — så väl tillverkningen af tryckpapper som den af papper i allmänhet. Så tillverkades vid rikets pappersbruk:

	1860.	1868.	1871.
Tryckpapper: ris	43,191.	26,951.	75,726.
” skålp. 1,133,800.		3,749,300.	4,947,600.
S:a värde	799,600 R:dr.	1,546,000 R:dr.	2,305,760 R:dr.

Papper i allmänhet:

	1860.	1868.	1871.
S:a värde	3,066,145 R:dr.	4,036,602 R:dr.	4,750,088 R:dr.

och af Papper utfördes:

	1860.	1868.	1871.	1872.
skålp.	353,994.	3,407,892.	4,574,246.	4,533,063.

(= i värde 1,802,143 R:dr).

Hvaraf man torde få sluta, att papperstillverkningen i vårt land icke nödvändigt behöfver lida af en i konsumtionens intresse vidtagen tull-lindring utan snarare derigenom föras in i en för landets produktion i det hela mera förmånlig, och för dem sjelfva mera vinstgifvande riktning.

Det är med hänsyn till dessa förhållanden, som vi våga framhålla borttagandet af tullen å de för vår industri mera behöfliga papperssorter såsom sug-, tryck-, velin-, glacé- och brochyrapapper, som ett med hela landets intressen förenligt önskningsmål. Och då slutligen, hvad beträffar post- och skrifpapper, *dels* en ej ringa del af hvad som införes finner sin användning i synnerhet för merkantilt tryck, *dels* stor svårighet torde uppstå att rätt bestämma skillnaden emellan post- och skrifpapper å ena sidan och brochy-, velin- eller limmadt och liseradt tryck-papper å den andra, våga vi äfven för dessa sorter anhålla om samma tullfrihet, så att rubriken skulle erhålla följande lydelse:

<i>Papper</i> : kardus-, makulatur-, polér- eller smergel-, per skålpund	1 öre;
tapet-.....	4 öre;
linieradt papper	8 öre;
alla andraslag.....	fria.

Slutligen tillåta vi oss äfven fästa uppmärksamhet derå, att, sedan bokförläggarne i senare tider mera allmänt begynt utsända sina förlagsartiklar i klotband, förfärdigade i parti, och böcker sålunda utstyrda vunnit efterfrågan af allmänheten, har artikeln *bokbindnings-klot* blifvit en för vårt yrke mer än förut betydande importvara. Den drager för närvarande en tull, som motsvarar ungefär 10 procent af värdet; den är icke föremål för någon inhemsk produktion utan måste helt och hållet hemtas ifrån utlandet, och införseln har under 1872 uppgått till 6,529 skålpund, hvadan det icke vore mera än omkring 1,200 R:dr tullinkomst som skulle försvinna, om såsom vi våga föreslå, under hufvudrubriken "*Väfnader — bomull*" infördes

»Bokbindnings-klot — fri.»

Stockholm den 5 Mars 1874.

Af Svenska Bokförläggare-föreningen utsedde delegerade:

Albert Bonnier,

Boktryckare och Bokförläggare.

Isidor Adolf Bonnier,

Förlags- & Sortimentsbokhandlare.

Hans Förssell,

Verkst. Direktör för Central-tryckeriet med
Litografiska afdelningen,
f. d. Schlachter & Seedorff.

Gust. Leon. Laurin.

Firma P. A. Norstedt & Söner,
Boktryckare, Bokförläggare
& Stilgjutare.

A. Samson,

Bokhandlare.

Uti här ofvan uttalade åsigter och önskningsar instämde vid Boktryckeri-societetens sammanträde den 28 sistlidne Februari närvarande ledamöter.

Gust. Leon. Laurin,

Boktryckeri-societetens Ordförande.